

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR.228 din 16.03.2016

Dosar nr. 485/2015

Petiția nr: 5417/14.08.2015

Petenți: ,.....

Reclamat: -

Obiect: prevederile Legii nr.71/2015 care aprobă modificările OUG nr.83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

I. Numele și domiciliul părților

I.1. Numele și sediul petentului

I.1.1.

I.2. Numele și sediul reclamatului

I.2.1. -

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petiția vizează prevederile Legii nr.71/2015 care aprobă modificările OUG nr.83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice prin introducerea unui nou alineat la art. 1, respectiv alin.5,1, considerat de către petenți ca fiind discriminatoriu.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresele nr. 5417/01.09.2015 au fost informați petenții cu privire la faptul că a fost invocată, din oficiu, *exceptia de necompetență materială* a C.N.C.D în baza Deciziei 997 din 7 Octombrie 2008, față de aspectele sesizate.

3.3. Până la data soluționării petiției petentul nu a comunicat un punct de vedere cu privire la excepția invocată.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petenților

4.1.1. Petiția vizează prevederile Legii nr.71/2015 care aprobă modificările OUG nr.83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice prin introducerea unui nou alineat la art 1, respectiv alin.5.1, potrivit căruia: *„personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte autorități publice, salarizate la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul din aceste instituții, care beneficiază de quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivel maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții”*.

4.1.2. Petenții arată că au promovat sau au fost încadrați în 2010 și au rămas la nivelul salarizării treptei 3 (nivelul minim) fără posibilitatea de a ajunge la nivelul colegilor care desfășoară aceeași activitate și care au fost promovați înainte de 2010 și care au avut posibilitatea de a fi încadrați la nivelul maxim pe gradul de salarizare, înainte de blocarea aplicării legislației privind salarizarea unitară a bugetarilor.

4.1.3. Petenții sesizează faptul că introducerea unui nou alineat, respectiv alin.5.1.în Legea nr. 71/2015, prin care posibilitatea de încadrare la nivel maxim de salarizare se aplică numai la nivelul autorităților și instituțiilor centrale nu și locale, are un caracter discriminatoriu deoarece primii sunt favorizați în detrimentul celorlalte persoane care fac parte din personalul salarizat din fonduri publice, personalul încadrat în administrația publică locală rămânând cu salarizarea blocată la nivelul treptei 3 (treapta minimă) de salarizare ceea ce constituie discriminare deoarece eliminarea diferențelor de salarizare pe același grad profesional se aplică numai unui anumit nivel și nu tuturor funcționarilor publici.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director reține că petenții sesizează faptul că introducerea unui nou alineat în Legea nr. 71/2015 prin care posibilitatea de încadrare la nivel maxim de salarizare se aplică numai la nivelul autorităților și instituțiilor centrale nu și locale, are un caracter discriminatoriu.

5.2. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și potrivit atribuțiilor și domeniului de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, urmare analizării obiectului petiției, Colegiul director trebuie să aprecieze în ce măsură acesta este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

5.3. În speță, în exercitarea competențelor sale Colegiul director este chemat să se pronunțe cu privire la o circumstanță ce decurge din procesul legislativ, împrejurare ce instituie discriminări, în opinia petenților, în contradicție cu principiul nediscriminării.

5.4. Colegiul director ia act de faptul că a fost invocată, din oficiu, excepția de neкомпetență materială a Consiliului față de aspectele sesizate.

5.5. În raport cu statuările Curții Constituționale relativ la O.G. nr. 137/2000, republicată, este lipsit de echivoc faptul că, prin natura sa, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării investighează, constată și sancționează fapte de discriminare. Corelativ obiectului petiției și raportat la discriminarea instituită, în opinia petenților prin prevederile cuprinse în Legea nr. 71/2015 trebuie ținut cont de faptul că, în jurisprudența sa, Colegiul director a statuat că nu analizează modul de stabilire sui generis, prin lege a

unor drepturi în favoarea unor categorii de persoane în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unei persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României revine Curții Constituționale.

5.6. Referitor la obiectul petiției dedus soluționării Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, este indubitabil că potențiala faptă de discriminare invocată de petenți este de facto echivalentă unei probleme de constituționalitate. Susținerile petenților sunt strâns legate de critica legiuitorului sub aspectul soluției legislative alese.

5.7. În nici un caz, în speță, răspunderea legiuitorului nu poate fi apreciată de către Colegiul director deoarece Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării își exercită atribuțiile strict sub aspectul investigării, constatării și sancționării acelor fapte considerate discriminatorii în viziunea legiuitorului și care atrag răspunderea contravențională. Or, discriminarea în cazul semnalat nu își are izvorul într-un fapt volitiv sau omisiv al unei persoane (fizice sau juridice, publice/private) cât, prezumtiv, în caracterul prevederilor actului normativ invocat. Însă obținerea legiuitorului și examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor precum și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

5.8. De altfel, Curtea Constituțională, prin decizia nr. 997 din 7.10.2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea Consiliului de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încalcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

5.9. Or, având în vedere considerentele expuse mai sus, Colegiul director urmează a admite excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. admiterea excepției necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale;

2. emiterea unui punct de vedere de specialitate privind situația supusă analizei Colegiului director, în conformitate cu art. 18 din OG nr. 137/2000 R și actualizată;

3. o copie a hotărârii se va transmite petenților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – membru

BERTZI THEODORA – membru

DINCĂ ILIE – membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – membru

HALLER ISTVÁN – membru

JURA CRISTIAN – membru

LAZĂR MARIA – membru

MANOLE PETRE FLORIN – membru

POPA CLAUDIA SORINA – membru

Redactat și motivat de P.C.S. și V.F.

Data: 25.03.2016

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal de 15 zile, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

PUNCT DE VEDERE

Colegiul Director (CD-CNCD) se raportează la dispozițiile **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, care la **art.14** dispune că *"Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție, trebuie să fie asigurată fără nici un fel de deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație"*.

De asemenea, **Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, care la **art.1** dispune interzicerea generală a discriminării, respectiv **paragraful 1** *"Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici un fel de discriminare bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație"* și **paragraful 2** *"Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică, pe baza oricăruia dintre motivele menționate la paragraful 1"*.

De asemenea, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care legat de **art.14** din Convenție, privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, atunci când se **induc distincții între situații analoge și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă, *"trebuie stabilit că persoane aflate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă"* (vezi CEDO, 18.02.1991, Fredin vs. Suedia, paragraf 60; 23.06.1993, Hoffman vs. Austria, paragraf 31; 28.09.1995 Spadea și Scalabrino vs. Italia).

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat *principiul Egalității* ca unul dintre principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității **exclue ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**.

Potrivit art.2 alin.1 din OG nr.137/2000, republicată *"Potrivit prezentei ordonanțe, prin **discriminare** se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe baza de rasă, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice"*

Colegiul director reține susținerile petenților, potrivit cărora prevederile art. 1. alin. **(5¹) din Legea 71/2015** - *Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 1 alin. (5¹) din aceste instituții, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții"*, produce o discriminare între funcționarii publici.

Suntem în prezența **încălcării principiului plății egale pentru muncă de valoare egală**, parte a dreptului la nediscriminare prevăzut art. 16 alin. (1) corborat cu art. 41 în

Constituția României. **Dreptul la muncă cuprinde principiul plății egale pentru muncă de valoare egală.**

În analiza încălcării dreptului la plată egală pentru muncă de valoare egală, ca parte a dreptului la muncă, trebuie să avem în vedere **natura nivelului de salarizare**. Astfel, salarizarea la nivel maxim doar pentru personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte autorități publice, salarizate la același nivel, *precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul din aceste instituții*, crează o discriminare față de funcționarii publici nou încadrați sau promovați, nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare fiind cel corespunzător treptei 3 (nivel minim), de salarizare utilizate în anul 2010.

Aplicarea “etapizată” a legii produce diferențieri între persoanele aflate în situații similare, chiar identice, în prezent. Motivația instituțiilor abilitate să propună armonizarea legislației trebuie să fie fermă și legală. Astfel, este mai mult decât corect să acorzi tuturor acest drept ori să nu îl acorzi nimănui.

Față de aceste aspecte, Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării consideră că fapta sesizată de către petenți, constituie o faptă de discriminare, conform celor expuse de art.2 alin.1 din OG nr.137/2000, republicată, ce constă într-o **diferență salarială**, prin posibilitatea de încadrare la nivel maxim de salarizare se aplică numai la nivelul autorităților și instituțiilor centrale nu și locale, primii fiind favorizați în detrimentul celorlalte persoane care fac parte din personalul salarizat din fonduri publice, personalul încadrat în administrația publică locală rămânând cu salarizarea blocată la nivelul treptei 3 (treapta minimă) de salarizare, dreptul încălcat este **dreptul la un salariu egal**, pentru muncă egală; **situația comparabilă** conform analizei, constă în eliminarea diferențelor de salarizare pe același grad profesional se aplică numai la un anumit nivel și nu tuturor funcționarilor publici; criteriul de discriminare, conform celor expuse de art.2 alin.1 din OG nr.137/2000 republicată (... **sau orice alt criteriu** ...), în speța de față constă în **criteriul timp**, prin lege făcându-se o departajare clară, între cei care beneficiază de un *nivel maxim de încadrare* și cei care nu mai pot beneficia de acesta deoarece au promovat după 2010; **efectul creat** constă, fără discuții, în existența unei diferențe salariale între persoane care au aceleași atribuții, competențe sau nivel de studii/pregătire profesioanlă; **legătura de cauzalitate dintre criteriu și faptă este directă**, în sensul în care momentul promovării a fost după anul 2010, în drept a avut o consecință directă asupra nivelului salariului, conform modificărilor legislative, respectiv introducerii unui nou alineat la art. 1. alin. **(5¹) din Legea 71/2015** de care beneficiază doar anumiți funcționari publici.

**Membru Colegiul Director
Popa Claudia Sorina**

Verificat SCSR